

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

קדושין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר לאשה קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתי - הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו.												■
היא אומרת קדשתי, והוא אומר לא קדשתיך - הוא מותר בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו.												■
קדשתיך, והיא אומרת לא קדשת אלא בתי - הוא אסור בקרובות גדולה וגדולה מותרת בקרוביו, הוא מותר בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו.												■
קדשתי את בתך, והיא אומרת לא קדשת אלא אותי - הוא אסור בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו, הוא מותר בקרובות גדולה וגדולה אסורה בקרוביו.												■
האומר לאשה קדשתיך וכו'.												■
וצריכא דאי אשמעינן גביה דידיה, משום דגברא לא איכפת ליה ומיקרי אמר, אבל איהי - אימא אי לאו דקים לה בדיבורה לא הות אמרה, וליתסר איהו בקרובותיה, קמ"ל.												◇
קדשתיך והיא אומרת וכו'.												■
הא תו למה לי?												⚡
איצטריך, ס"ד אמנא, מדאורייתא הימניה רחמנא לאב, מדרבנן הימנוה לדידה, ותיתסר ברתה בדיבורה, קא משמע לן.												!
קדשתי את בתך וכו'.												■
הא תו למה לי?												⚡
אידי דתנא הא, תנא נמי הא.												! ◇
כופין	איתמר, רב:											◇ ■
מבקשין.	שמואל:											◇ ■
אהייא?												^
אילימא ארישא												!
לאו כופין איכא ולא מבקשין איכא												⚡
אלא אסיפא												!
בשלמא מבקשין לחיי, אלא כופין אמאי? אמר: לא ניחא לי דאיתסר בקריבה.												⚡
אלא שמעתתא אהדדי איתמר:												! ◇
מבקשין ממנו ליתן גט	שמואל:											! ◇
אם נתן גט מעצמו, כופין אותו ליתן כתובה.	רב:											! ◇
כופין ומבקשין.	איתמר נמי: אמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב:											■
תרתיה?												⚡
ה"ק: מבקשין ממנו ליתן גט, ואם נתן מעצמו, כופין אותו ליתן כתובה.												!
המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושיו.	רב יהודה:											! ◇
שניהם מודים, מאי?	בעו מיניה מרב יהודה:											^
אין ולא ורפיא בידיה.												○
המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושיו, ואפ"ל שניהם מודים.	איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:											! ◇
האומר לאשה קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתי - הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו	איתיביה רבא לרב נחמן:											⚡ ◇
אי דאיכא עדים, אמאי מותרת בקרוביו? ואי דליכא עדים, אמאי אסור בקרובותיה? אלא לאו בעד אחד												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

קדושין-האומר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה קידשתיך בפני פלוני ופלוני, והלכו להם למדינת הים.												!	◇	סה.
המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, ב"ש אומרים: אינה צריכה הימנו גט שני	איתביה: [בית שמאי]											◇	!	סה.
צריכה הימנו גט שני	בית הלל:											◇	!	סה.
היכי דמי?												^	!	סה.
אי דאיכא עדים												!	!	סה.
מאי טעמייהו דב"ש?												!	!	סה.
ואי דליכא עדים												!	!	סה.
מאי טעמייהו דבית הלל?												!	!	סה.
אלא לאו בעד אחד												!	!	סה.
וליסעמיך, אימא סיפא:												!	!	סה.
ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאין צריכה הימנו גט שני, מפני שאין לבו גס בה	[סיפא]											!	!	סה.
ואי סלקא דעתך עד אחד מהימן, מה לי מן האירוסין מה לי מן הנשואין												!	!	סה.
אלא הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה												!	!	סה.
לא אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה	בית שמאי סברי:											!	!	סה.
אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה	בית הלל סברי:											!	!	סה.
ומודים ודאי בנתגרשה מן האירוסין, דלא אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה, מפני שאין לבו גס בה.	[ב"ה וב"ש]											!	!	סה.
המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושיו, ואפילו שניהם מודים.	רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:											!	!	סה.
המקדש בעד אחד - בי דינא רבה אמרי: אין חוששין לקידושיו.	רבה בר רב הונא:											!	!	סה.
מאן בי דינא רבה?												^	!	סה.
רב.												!	!	סה.
המקדש בעד אחד - בי דינא רבה אמרי: אין חוששין לקידושיו.	איכא דאמרי, אמר רבה בר רב הונא אמר רב:											!	!	סה.
מאן בי דינא רבה?												^	!	סה.
רבי.												!	!	סה.
שנים שבאו ממדינת הים ואשה עמהם וחבילה עמהם, זה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, וזה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, ואשה אומרת אלו שני עבדי וחבילה שלי - צריכה שני גיטין, וגובה כתובתה מן החבילה	מתיב רב אחזבוי בר אמי:											!	!	סה.
היכי דמי?												^	!	סה.
אי דאית ליה סהדי להאי ואית ליה סהדי להאי												!	!	סה.
מי מצי אמרה אלו שני עבדי וחבילה שלי?												!	!	סה.
אלא לאו בעד אחד												!	!	סה.
ותסברא? עד אחד בהכחשה מי מהימן?												!	!	סה.
אלא למישרי לעלמא - דכ"ע לא פליגי דשרי, והכא הכי קאמר: צריכה שני גיטין כדי לגבות כתובתה מן החבילה, ור' מאיר היא												!	!	סה.
מטלטלי משתעבדי לכתובה.	דאמר: [רבי מאיר]											!	!	סה.
מאי הוי עלה?												^	!	סה.
אין חוששין לקידושיו	רב כהנא:											!	!	סה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	---

קדושין-האומר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חוששין לקדושיו.	רב פפא:	◇	!								סה:
מאי דעתך? דילפת דבר דבר מממון, אי מה להלן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי, אף כאן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי?	רב אשי לרב כהנא:	◇	?								סה:
התם לא קא חייב לאחריני, הכא קא חייב לאחריני.	א"ל: [רב כהנא]	◇	!								סה:
מר זוטרא ורב אדא סבא בני דרב מרי בר איסור פליג ניכסיהו בהדי הדדי, אתו לקמיה דרב אשי, אמרו ליה: (דברים יט) על פי שני עדים אמר רחמנא, דאי בעי למיהדר לא מצי הדרי בהו, ואנן לא הדרי, או דלמא לא מקיימא מלתא אלא בסהדי?	[מר זוטרא ורב אדא סבא]	◇	^								סה:
לא איברו סהדי אלא לשקרי.	אמר להו: [רב אשי]	◇	!								סה:
אמר לו עד אחד אכלת חלב, והלה שותק - נאמן	אביי:	◇							■		סה:
אמר לו עד אחד אכלת חלב, והלה אומר לא אכלתי - פטור	ותנא תונא:	◇							■	■	סה:
טעמא דאמר לא, הא אישתיק מהימן.									■		סה:
אמר לו עד אחד נטמאו טהרותיך, והלה שותק - נאמן	ואמר אביי:	◇							■		סה:
עד אחד אומר נטמאו, והלה אומר לא נטמאו - פטור	ותנא תונא:	◇							■	■	סה:
טעמא דאמר לא, הא אישתיק מהימן.									■		סה:
אמר לו עד אחד שורך נרבע, והלה שותק - נאמן	ואמר אביי:	◇							■		סה:
ושנעבדה בו עבירה, ושהמית על פי עד אחד או ע"פ הבעלים - נאמן	ותנא תונא:	◇							■	■	סו:
האי ע"פ עד אחד היכי דמי?									^		סו:
אי דקא מודו בעלים									!		סו:
היינו ע"פ הבעלים									?		סו:
אלא לאו דשתיק.									!		סו:
וצריכא דאי אשמעינן הך קמייתא, אי לאו דקים ליה בנפשיה דעבד, חולין בעזרה לא הוה מייתי, אבל נטמאו טהרותיך, מימר אמרינן: האי דשתיק - דסבר חזי ליה בימי טומאתו ואי אשמעינן הא, משום דקא מפסיד ליה בימי טהרתו, אבל שורו נרבע, מימר אמר: כל השוורים לאו לגבי מזבח קיימי, צריכא.		◇							■		סו:
אשתו זינתה בעד אחד, ושותק, מהו?	איבעיא להו:	◇	^								סו:
נאמן	אביי:	◇	!						◆		סו:
אינו נאמן, הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים.	רבא:	◇	!						◆		סו:
מנא אמינא לה? דההוא סמיה דהוה מסדר מתנייתא קמיה דמר שמואל, יומא חד נגה ליה ולא הוה קאתי, שדר שליחא אבתריה. אדאזיל שליח בחדא אורחא, אתא איהו בחדא. כי אתא שליח, אמר: אשתו זינתה, אתא לקמיה דמר שמואל	אביי:	◇							○	■	סו:
אי מהימן לך זיל אפקה, ואי לא - לא תפיק	א"ל: [מר שמואל]	◇							■	■	סו:
מאי לאו אי מהימן עלך דלאו גולנא הוא.		◇							■		סו:
ורבא?									?		סו:
אי מהימן לך כבי תרי זיל אפקה, ואי לא - לא תפקה.	[רבא]	◇							!		סו:
מנא אמינא לה?	ואמר אביי:	◇							■		סו:
מעשה בינא המלך שהלך לכוחלית שבמדבר וכיבש שם ששים כרכים, ובחזרתו היה שמח שמחה גדולה, וקרא לכל חכמי ישראל. אמר להם: אבותינו היו אוכלים מלוחים בזמן שהיו עסוקים בבנין בית המקדש, אף אנו נאכל מלוחים זכר לאבותינו, והעלו מלוחים על שולחנות של זהב ואכלו.	דתניא:	◇							○	■	סו:
והיה שם אחד איש לך רב ובליעל ואלעזר בן פועירה שמו, ויאמר אלעזר בן פועירה לינאי המלך: ינאי המלך, לבם של פרושים עליך ומה אעשה? הקם להם בציץ שבין עיניך, הקים להם בציץ שבין עיניו.		◇							○	■	סו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קדושין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעולם דקא מכחיש ליה, ודקאמרת אמאי מהימן? דאמר ליה שלח אחוי	ואביי אמר:											◇
מקוה פסולו בגופו, ובעל מום פסולו בגופו, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים.	והיינו דקתני:										■	◇
ובן גרושה ובן חלוצה דעבודתו כשירה מנלן?											^	◇
דאמר קרא: (במדבר כה) והיתה לו ולזרעו אחרי, בין זרע כשר ובין זרע פסול.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
מהכא: (דברים לג) ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה, אפילו חולין שבו תרצה.	אבוחה דשמואל:											◇
מהכא: (דברים כו) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם, וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל כהן שלא היה בימיו? אלא, זה כשר ונתחלל.	רבי ינאי:											◇
בעל מום דעבודתו פסולה מנלן?												◇
דאמר קרא: (במדבר כה) לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום, כשהוא שלם ולא כשהוא חסר.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
והא שלום כתיב											⚡	
ו"ו שלום קטיעה היא.	רב נחמן:											◇
כל מקום שיש קידושין ואין עבירה - הולך אחר הזכר, ואיזה זו? זו כהנת לוייה וישראלית שנשאו לכהן לוי וישראל.												■
וכל מקום שיש קידושין ויש עבירה - הולך אחר הפגום, ואיזה זו? זו אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין.												■
וכל מי שאין לה עליו קידושין אבל יש לה על אחרים קידושין - הולך ממזר, ואיזה זה? זה הבא על אחת מכל העריות שבתורה.												■
וכל מי שאין לה לא עליו ולא על אחרים קידושין - הולך כמותה, ואיזה זה? זה וולד שפחה ונכרית.												■
כל מקום שיש קידושין.												■
כללא הוא, דכל מקום שיש קידושין ואין עבירה - הולך אחר הזכר? הרי גר שנשא ממזרת, דיש קידושין ואין עבירה, הולך אחר הפגום	רבי שמעון לרבי יוחנן:											◇
גר שנשא ממזרת - הולך ממזר, דברי רבי יוסי?	דתניא: [רבי יוסי]											◇
מי סברת מתני' ר' יוסי היא? מתניתין ר' יהודה היא	אמר ליה: [רבי יוחנן]											◇
גר לא ישא ממזרת	דאמר: [רבי יהודה]											◇
ויש קידושין ויש עבירה - הולך אחר הפגום.												◇
וניתנייה												⚡
תנא כל מקום דסיפא לאתויי.												◇
ואיבעית אימא: לעולם רבי יוסי היא, ותנא איזו זו למעוטי.												◇
ואיזו זו ותו לא? והרי חלל שנשא בת ישראל, דיש קידושין ואין עבירה, הולך אחר הזכר												◇
הא לא קשיא, כר' דוסתאי בן ר' יהודה ס"ל.												◇
והרי ישראל שנשא חללה, דיש קידושין ואין עבירה, הולך אחר הזכר												◇
תנא כל מקום דרישא לאתויי.												◇
וניתנייה בהדיא												⚡
משום דלא מתני לה, היכי ניתני? כהנת ולויה וישראלית וחללה שנשאת לכהן לוי וישראל, וחללה לכהן מי חזיא?												◇
והאיכא דרבה בר בר חנה												⚡
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שלישי הוין	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

קדושין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תנא כל מקום דרישא לאתויי.											!	◇
ולרב דימי											⋈	◇
שני הוי	דאמר: [רב דימי]										⋈	◇
תנא איזו זו למעוטי.											!	◇
באומות הלך אחר הזכר, נתגיירו - הלך אחר הפגום שבשניהם	והאיכא דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										⋈	◇
תנא איזו זו למעוטי.											!	◇
האי מאי? אי אמרת בשלמא מתניתין רבי יהודה היא, כל מקום דרישא - לאתויי ישראל שנשא חללה ודרבה בר בר חנה, איזו זו - למעוטי דרב דימי ורבין, כל מקום דסיפא - לאתויי גר שנשא ממזרת אלא אי אמרת רבי יוסי היא, כל מקום דרישא כדאמרן, איזו זו כדאמרן, אלא כל מקום דסיפא לאתויי מאי?											⋈	◇
ולטעמיד, לר' יהודה איזו זו דסיפ' למה לי? אלא אידי דתנא רישא איזו זו, תנא סיפא איזו זו, ה"נ אידי דתנא רישא כל מקום, תנא נמי סיפא כל מקום.											!	◇
באומות הלך אחר הזכר, נתגיירו - הלך אחר הפגום שבשניהם.	גופא, כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										⋈	◇
מאי באומות הלך אחר הזכר?											^	◇
מנין לא? מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? תלמוד לומר: (ויקרא כה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו	כדתניא:										⋈	◇
יכול אף כנעני שבא על אחת מן האומות והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: (ויקרא כה) אשר הולידו בארצכם, מן הנולדין בארצכם, ולא מן הגרים בארצכם.											⋈	◇
נתגיירו - הלך אחר הפגום שבשניהם.											⋈	◇
במאי?											^	◇
אילימא במצרי שנשא עמונית											!	◇
מאי פגום איכא? עמוני - ולא עמונית											⋈	◇
אלא בעמוני שנשא מצרית ואי זכר הוי האי - שדיא אבתריה דידיה, ואם נקבה הויא - שדיא אבתרה דידה.											!	◇
כל שאין לה עליו קידושין.											⋈	◇
מנא הני מילי?											^	◇
אמר קרא: (דברים כד) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר, לאחריים - ולא לקרובים.	דאמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן, ומטו בה משום דרבי ינאי, ורב אחא בריה דרבא, ומטו בה משום רבי יוסי הגלילי:										!	◇
ואימא: לאחר - ולא לבן	מתקוף לה רבי אבא										⋈	◇
בן בהדיא כתיב ביה: (דברים כג) לא יקח איש את אשת אביו, אחר למה לי? שמע מינה: לאחריים - ולא לקרובים.											!	◇
ואימא: אידי ואידי לבן, הא לכתחילה, והא דיעבד											⋈	◇
לכתחילה מאחות אשה נפקא, ומה אחות אשה בכרת לא תקדש, חייבי מיתות בית דין לא כל שכן.											!	◇
ואימא: אדי ואידי באחות אשה, הא לכתחילה, הא דיעבד											⋈	◇
אין הכי נמי.											!	◇
אשכחן אחות אשה, שאר עריות מנלן?											^	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קדושין-האומר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ילפינן מאחות אשה, מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - ולא תפסי בה קידושין, אף כל שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - לא תפסי בה קידושין.												◇	סו.
בשלמא כולהו אתיין, אלא אשת איש ואשת אח איכא למיפרך: מה לאחות אשה שכן אין לה היתר במקום מצוה, תאמר באשת אח שיש לה היתר במקום מצוה? אשת איש נמי איכא למיפרך: מה להנך שכן אין לה היתר בחיי אוסרן, תאמר באשת איש שיש לה היתר בחיי אוסרן?			ז									◇	סו.
אמר קרא: (ויקרא יח) כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו, הוקשו כל העריות כולם לאחות אשה, מה אחות אשה לא תפסי בה קידושין, אף כל עריות כולם לא תפסי בה קידושין.	אלא א"ר יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:											◇	סו.
אי הכי, אפילו נדה נמי			ז										סו.
הכל מודים, בבא על הנדה ועל הסוטה - שאין הולד ממזר	אלמה אמר אביי:		ז	■								◇	סה.
אמר קרא: (ויקרא טו) ותהי נדתה עליו, אפילו בשעת נדתה תהא בה הויה.	! חזקיה:											◇	סה.
מכדי איכא לאקושה לנדה ואיכא לאקושה לאחות אשה, מאי חזית דמקשת להו לאחות אשה, אקשה לנדה?			ז									◇	סה.
קולא וחומרא - לחומרא מקשינן.												◇	סה.
אתאי בק"ו מיבמה: ומה יבמה שהיא בלאו לא תפסי בה קידושין, חייבי מיתות וחייבי כריתות לא כל שכן.	רב אחא בר יעקב:											◇	סה.
אי הכי, שאר חייבי לאוין נמי?			ז										סה.
חייבי לאוין בהדיא כתיב בהו: (דברים כא) כי תהיין לאיש שתי נשים האחת האהובה והאחת שנואה, וכי יש שנואה לפני המקום והאהובה לפני המקום? אלא האהובה - האהובה בנישואיה, שנואה - שנוא בנישואיה, וקאמר רחמנא: כי תהיין.	רב פפא:											◇	סה.
אין קידושין תופסין בחייבי לאוין	ולר"ע, דאמר:		ז	■								◇	סה.
כי תהיין במאי מוקים?			ז										סה.
באלמנה לכ"ג, וכר' סימאי												◇	סה.
מן הכל היה ר"ע עושה ממזר, חוץ מאלמנה לכהן גדול, שהרי אמרה תורה: (ויקרא כא) לא יחלל, חילולים עושה, ואין עושה ממזרות.	! דתניא, רבי סימאי											◇	סה.
בואו ונצווה על עקיבא בן יוסף, שהיה אומר כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר	ז ולר' ישבב, דאמר:		ז	■								◇	סה.
הניחא לר' ישבב אי לאפוקי מדר' סימאי קאתי - שפיר, אלא אי טעמא דנפשיה קאמר ואפי' חייבי עשה, במאי מוקים לה?			ז										סה.
בבעולה לכ"ג.												◇	סה.
ומאי שנא?			ז										סה.
משום דהוי ליה עשה שאין שוה בכל.												◇	סה.
ורבנן, אדמוקי לה בחייבי לאוין, נוקמא בחייבי עשה			ז									◇	סה.
הני חייבי עשה במאי נניהו?												◇	סה.
אי שתיהן מצריות												◇	סה.
שתיהן שנואות												◇	סה.
אי אחת מצרית ואחת ישראלית												◇	סה.
שתי נשים מעם אחד בעינן												◇	סה.
אי בעולה לכהן גדול												◇	סה.
מי כתיב תהיין לכהן?												◇	סה.
ורבי עקיבא?			ז										סה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

קדושין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בעל כורחיך שבקיה לקרא דהוי דחיק ומוקי אנפשיה.	[רבי עקיבא]	!										
וכל מי שאין לה עליו וכו'.												
שפחה כנענית מנלן?												
אמר קרא: (בראשית כב) שבו לכם פה עם החמור, עם הדומה לחמור.	רב הונא:											
אשכחן דלא תפסי בה קדושי, ולדה כמותה מנלן?												
דאמר קרא: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.												
נכרית מנלן?												
אמר קרא: (דברים ז) לא תחתן במ.												
אשכחנא דלא תפסי בה קידושי, ולדה כמותה מנלן?												
דאמר קרא: (דברים ז) כי יסיר את בנך מאחרי, בנך הבא מישראלית קרוי בנך, ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.	רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי:											
ש"מ: בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך.	רבינא:											
נימא קסבר רבינא: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר												
נהי דכשר לא הוי, ממזר לא הוי פסול מיקרי.												
ההוא בשבעה גוים כתיב, שאר אומות מנלן?												
א"ק: כי יסיר את בנך, לרבות כל המסירים.												
הניחא לר"ש, דדריש טעמא דקרא, אלא לרבנן מ"ט?												
א"ק: (דברים כא) ואחר כן תבוא אליה ובעלתה וגו', מכלל, דמעיקרא לא תפסי בה קידושין.												
אשכחן דלא תפסי בה קידושין, ולדה כמותה מנלן?												
אמר קרא: (דברים כא) כי תהיין לאיש וילדו לו, כל היכא דקרינן ביה כי תהיינה - קרינן ביה וילדו לו, וכל היכא דלא קרינן ביה כי תהיינה - לא קרינן ביה וילדו לו.												
אי הכי, שפחה נמי?												
אין הכי נמי.												
אלא האשה וילדיה תהיה לאדוניה למה לי?												
האומר לשפחתו הרי את בת חורין וולדך עבד - הולד כמותה, דברי ר' יוסי הגלילי	לכתנאי: [רבי יוסי הגלילי]	!										
דבריו קיימים, משום שנאמר: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.	חכמים:	!										
מאי תלמודא?												
אדרבי יוסי הגלילי.	רבא:	!										
יכולין ממזרין לטעה, כיצד? ממזר שנשא שפחה - הולד עבד, שיחררו - נמצא הבן בן חורין	רבי טרפון:											
הרי זה עבד ממזר.	רבי אליעזר:											
רבי טרפון לכתחילה קאמר, או דיעבד קאמר?	איבעיא להו:											
טיהרת את הזכרים ולא טיהרת את הנקיבות	תא שמע, אמרו לו לרבי טרפון:											
ואי אמרת לכתחילה קאמר, ממזרת נמי תינסיב לעבדא												
עבד אין לו חיים.												
דאושפיזכניה דרבי שמלאי ממזר הוה	תא שמע:											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

קדושין-האומר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי אקדמתך טהרתינהו לבנך	ואמר ליה: [רבי שמלאי]										!	◇	סט.
אי אמרת בשלמא לכתחילה - שפיר, אלא אי אמרת דיעבד, מאי ניהו?											!		סט.
דמנסיב ליה עצה, ואמר ליה: זיל גנוב, ואיזוכן בעבד עברי.										ז		◇	סט.
ובשני דר' שמלאי עבד עברי מי הוה?										ז			סט.
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג	והאמר מר:									ז		◇	סט.
אלא לאו שמע מינה: רבי טרפון לכתחילה קאמר, שמע מינה.											!	◇	סט.
הלכה כר' טרפון.	רב יהודה אמר שמואל:											◇	סט.
הרי זה עבד ממזר.	רבי אליעזר											■	סט.
מאי טעמיה דרבי אליעזר? דאמר קרא: (דברים כג) לו, הלך אחר פסולו.	רבי אלעזר:											◇	סט.
ורבנן?											ז		סט.
ההוא בישראל שנשא ממזרת, סלקא דעתך אמינא (במדבר ד) למשפחותם לבית אבותם כתיב, אתא לו אפקיה.	[רבנן]										!	◇	סט.
ורבי אליעזר?											ז		סט.
לאו אע"ג דכתב למשפחותם לבית אבותם אתא לו אפקיה, הכא נמי אף ע"ג דכתיב: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה, אתא לו אפקיה.	[רבי אליעזר]										!	◇	סט.
ורבנן?											ז		סט.
כל ולד במעי שפחה כנענית, כולד במעי בהמה דמי.	[רבנן]										!	◇	סט.
הדרן עלך האומר.													

disputants-חולקים ♦
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מימרא-statement
 † קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עשרה יוחסים עלו מבבל: כהני, לויי, ישראל, חללי, גירי, וחרורי, ממזירי, נתיני, שתוקי, ואסופי.											■
כהני, לויי וישראל - מותרין לבא זה בזה											■
לויי, ישראל, חללי, גירי וחרורי - מותרין לבא זה בזה											■
גירי וחרורי, ממזירי ונתיני, שתוקי ואסופי - כולם מותרין לבא זה בזה.											■
ואלו הם שתוקי - כל שהוא מכיר את אמו ואינו מכיר את אביו, אסופי - כל שנאסף מן השוק ואינו מכיר לא את אביו ולא אמו.											◇
אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי.	[אבא שאול]										◇
עשרה יוחסים עלו מבבל.											■
מאי איריא דתני עלו מבבל? נתיני הלכו לארץ ישראל											‡
מילתא אגב אורחיה קמ"ל											!
(דברים יז) וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך - מלמד, שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוה מכל הארצות.	כדתניא:										◇
בשלמא בית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, היינו דכתיב: (דברים יז) דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית, אלא ארץ ישראל גבוה מכל ארצות מנלן?											‡
דכתיב: (ירמיהו כג) לכן הנה ימים באים נאם ה' לא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים שם.											◇
מאי איריא דתני עלו מבבל? נתיני עלו לארץ ישראל											‡
מסייע ליה לרבי אלעזר											!
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה.	דאמר רבי אלעזר:										◇
עלו מאיליהם תנן	איתמר, אביי:										◇
העלום תנן	רבא:										◇
וקמיפלגי בדרכי אלעזר											◇
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה	דאמר רבי אלעזר:										■
אביי לית ליה דרבי אלעזר	[אביי]										■
רבא אית ליה דרבי אלעזר.	[רבא]										■
אביעית אימא: דכולי עלמא אית להו דרבי אלעזר, והכא בהא קא מיפלגי:											◇
אפרושי אפרושינהו ומנפשייהו סליקו	מר סבר: [אביי]										◇
בעל כרחייהו אסוקינהו.	ומר סבר: [רבא]										◇
בשלמא למאן דאמר עלו, היינו דאמר רב יהודה אמר שמואל:											‡
כל ארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל	[רב יהודה אמר שמואל]										◇
אלא למ"ד העלום, מידע ידעינהו											‡
נהי דידיעי לההוא דרא, לדרא אחריני לא ידעי.											!
בשלמא למאן דאמר עלו, היינו דכתיב: (עזרא ח) ואקבצם אל הנהר הבא על אחוה ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם, אלא למאן דאמר העלום, הא מיזהר זהיר?											‡
נהי דאיהזור בפסולים, בכשירים לא איהזור.											!
כהני לויי וישראל.											■
מנלן דסליקו?											^
דכתיב: (עזרא ב) וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשוררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם.											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
חללי גירי וחרורי.												■	<	סט:		
חללי מנלן?												^		סט:		
גדולה חזקה, שנא': (עזרא ב) ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזילי אשר לקח מבנות ברזילי הגלעדי אשה ויקרא על שמם, אלה בקשו כתבם המתייחסים ולא נמצאו ויגואלו מן הכהונה, ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים ותומים, ואמר להם: הרי אתם בחזקתכם, במה הייתם אוכלים בגולה? בקדשי הגבול, אף כאן נמי בקדשי הגבול.	דתניא, רבי יוסי:											■	!	◇	סט:	
ולמאן דאמר: מעלים מתרומה ליוחסין, הני דאכול בתרומה אתו לאסוקינהן												⚡		◇	סט:	
שאני התם, דריע חזקתייהו.													!	◇	סט:	
ואלא מאי גדולה חזקה?												⚡			סט:	
מעיקרא אכול בתרומה דרבנן, ולבסוף אכול בתרומה דאורייתא.													!	◇	סט:	
ואיבעית אימא: לעולם השתא נמי דרבנן אכול, בדאורייתא לא אכול, וכי מסקינן מתרומה ליוחסין - מדאורייתא, מרבנן לא מסקינן.													!	◇	סט:	
אי הכי, מאי גדולה חזקה?												⚡			סט:	
דמעיקרא ליכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, לבסוף אף ע"ג דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, דרבנן אכול, בדאורייתא לא אכול.													!	◇	סט:	
והכתיב: (עזרא ב) ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים												⚡	■	◇	סט:	
בקדש הקדשים הוא דלא יאכל, הא כל מידי ניכול												⚡			סט:	
הכי קאמר: לא מידי דמיקרי קדש, ולא מידי דמיקרי קדשים. לא מידי דמיקרי קדש, דכתיב: (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש, ולא מידי דמיקרי קדשים, דאמר קרא: (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל													!	◇	סט:	
במורם מן הקדשים לא תאכל.	ואמר מר:												!	■	סט:	
גירי וחרורי.														■	<	ע.
מנלן?														^		ע.
דאמר קרא: (עזרא ו) וכל הנבדל מטומאת גויי הארץ אליהם.	רב חסדא:													!		ע.
ממזרי.														■	<	ע.
מנלן?														^		ע.
דכתיב: (נחמיה ב) וישמע סנבלט החרוני וטוביה העבד העמוני, וכתיב: (נחמיה ו) כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארה ויהוונן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה														!	◇	ע.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	קסבר:													!	◇	ע.
הניחא למ"ד הולד ממזר, אלא למאן דאמר הולד כשר מאי איכא למימר?														⚡	◇	ע.
ותו, ממאי דהו ליה בני? דילמא לא הו ליה בני?														⚡		ע.
ותו, ממאי דהכא הו להו וסליקן? דילמא התם הון														⚡		ע.
אלא מהכא: (נחמיה ז) ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישאל הם														!	◇	ע.
תל מלח - אלו בני אדם שדומים מעשיהם למעשה סדום שנהפכה לתל מלח														!	■	ע.
תל חרשא - זה שקורא אבא ואמו משתקתו														!	■	ע.
ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישאל הם - זה הוא אסופי שנאסף מן השוק														!	■	ע.
כרוב אדון ואמר - אמר רבי אבהו, אמר אדון: אני אמרתי יהיו ישראל לפני חשובים ככרוב, והם שמו עצמם כנמר.	[רבי אבהו]													!	■	ע.
אמר אדון: אע"פ ששמו עצמם כנמר, הן חשובים לפני ככרוב.	איכא דאמרי: אמר רבי אבהו:													!	■	ע.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
כל הנושא אשה שאינה הוגנת לו, מעלה עליו הכתוב כאילו חרשו לכל העולם כולו וזרעו מלח, שנאמר: (נחמיה ז) ואלה העולים מתל מלח תל חרשא.		רבה בר בר חנה:									■	◇	ע.
כל הנושא אשה לשום ממון - הויין לו בנים שאינן מהוגנים, שנאמר: (הושע ה) בה' בגדו כי בנים זרים ילדו		רבה בר רב אדא אמר רב:									■	◇	ע.
ושמא תאמר: ממון פלט? תלמוד לומר: (הושע ה) עתה יאכלם חדש את חלקיהם											■		ע.
ושמא תאמר: חלקו ולא חלקה? תלמוד לומר: חלקיהם ושמא תאמר: לזמן מרובה? ת"ל: חדש.											■		ע.
מאי משמע?											^		ע.
חדש נכנס וחדש יצא וממנום אבד.		רב נחמן בר יצחק:								!			ע.
כל הנושא אשה שאינה הוגנת לו, אליהו כופתו והקב"ה רוצעו		ואמר רבה בר רב אדא, ואמרי לה אמר רבי סלא אמר רב המנונא:									■	◇	ע.
על כולם אליהו כותב והקב"ה חותם: אוי לו לפוסל את זרעו ולפוגם את משפחתו ולנושא אשה שאינה הוגנת לו		ותנא:									■	◇	ע.
אליהו כופתו והקב"ה רוצעו											■	◇	ע.
וכל הפוסל - פסול, ואינו מדבר בשבחה לעולם											■	◇	ע.
במומו פוסל.		ואמר שמואל:									■	◇	ע.
ההוא גברא דמנהרדעא דעל לבי מטבחיא בפומבדיתא, אמר להו: הבו לי בישרא											○	◇	ע.
אמרו ליה: נטר עד דשקיל לשמעיה דרב יהודה בר יחזקאל, וניתיב לך.											○	◇	ע.
אמר: מאן יהודה בר שויסקאל דקדים לי, דשקל מן קמאי?											○	◇	ע.
אזלו אמרו ליה לרב יהודה, שמתיה.		[רב יהודה]									○	◇	ע.
אמרו: רגיל דקרי אינשי עבדי											○	◇	ע.
אכריו עליה דעבדא הוא.		[רב יהודה בר יחזקאל]									○	◇	ע.
אזל ההוא אזמניה לדינא לקמיה דרב נחמן, אייתי פיתקא דהזמנא.											○	◇	ע.
אזל רב יהודה לקמיה דרב הונא, אמר ליה: איזיל או לא איזיל?		[רב יהודה]									○	◇	ע.
מיזיל לא מיבעי לך למיזל, משום דגברא רבה את, אלא משום יקרא דבי נשיאה קום זיל.		אמר ליה: [רב הונא]									○	◇	ע.
אתא אשכחיה דקעביד מעקה		[רב נחמן]									○	◇	ע.
לא סבר לה מר להא דאמר רב הונא בר אידי אמר שמואל:		אמר ליה: [רב יהודה]									;		ע.
כיון שנתמנה אדם פרנס על הצבור - אסור בעשיית מלאכה בפני שלשה?		[שמואל]									;	◇	ע.
פורתא דגונדריתא הוא דקא עבידנא		אמר ליה: [רב נחמן]									○	◇	ע.
מי סניא מעקה דכתיב באורייתא, או מחיצה דאמור רבנן		אמר ליה: [רב יהודה]									;	◇	ע.
יתיב מר אקרפיטא		אמר ליה: [רב נחמן]									○	◇	ע.
ומי סני ספסל דאמור רבנן, או איצטבא דאמרי אינשי		אמר ליה: [רב יהודה]									;	◇	ע.
ליכול מר אתרוגא		אמר ליה: [רב נחמן]									○	◇	ע.
כל האומר אתרוגא - תילתא ברמות רוחא, או אתרוג כדקרייהו רבנן, או אתרוגא דאמרי אינשי.		א"ל: [רב יהודה] הכי אמר שמואל:									;	◇	ע.
לישתי מר אנבגא		אמר ליה: [רב נחמן]									○	◇	ע.
מי סני איספרגוס דקרייהו רבנן, או אנפק דאמרי אינשי		אמר ליה: [רב יהודה]									;	◇	ע.
יתיב דונג תשקינן		אמר ליה: [רב נחמן]									○	◇	ע.
אין משתמשים באשה.		א"ל: [רב יהודה] הכי אמר שמואל:									;	◇	ע.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	Talmud Navigator													
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
אלו בני אדם המשתנים מים בפני מטותיהם ערומים	ואמר רבי יוסי בר' חנינא:									♣					עא:
א"ה, היינו דכתיב: (עמוס 1) לכן עתה יגלו בראש גולים, משום דמשתנים מים בפני מטותיהם ערומים יגלו בראש גולים?	ומגדף בה ר' אבהו:									♣	♣				עא:
אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה, ומדביקין מטותיהם זו בזו, ומחליפין נשותיהם זה לזה, ומסריחים ערסותם בשכבת זרע שאינה שלהם.	אלא אמר ר' אבהו:										♣				עא:
היכי נעביד?	אמר ליה: [רב יהודה]									^					עא:
זיל בתר שתיקתא, כי האי דבדקי בני מערבא, כי מינצו בי תרי בהדי הדדי חזו הי מנייהו דקדים ושתיק, אמרי: האי מיוחס טפי.	אמר ליה: [עולא]														עא:
שתיקתיה דבבל היינו יחוסא.	רב:										■				עא:
איני?											♣				עא:
והא איקלע רב לבי שיחלא ובדק בהו											♣				עא:
מאי לאו ביחסותא											♣				עא:
לא, בשתיקתא, הכי קאמר להו: בדוקו אי שתיקי אי לא שתיקי.															עא:
אם ראית שני בני אדם שמתגרים זה בזה, שמץ פסול יש באחד מהן, ואין מניחין אותו לידבק אחד בחבירו.	רב יהודה אמר רב:													■	עא:
אם ראית שתי משפחות המתגרות זו בזו, שמץ פסול יש באחת מהן, ואין מניחין אותה לידבק בחברתה.	רבי יהושע בן לוי:													■	עא:
בבל - בריאה, מישון - מיתה, מדי - חולה, עילם - גוססת. ומה בין חולין לגוססין? רוב חולין לחיים, רוב גוססים למיתה.	רב פפא סבא משמיה דרב:													■	עא:
עד היכן היא בבל?														^	עא:
עד נהר עזק	רב:													♣	עא:
עד נהר יואני.	שמואל:													♣	עא:
לעיל בדיגלת עד היכא?														^	עא:
עד בגדא ואוונא	רב:													♣	עא:
עד מושכני, ולא מושכני בכלל.	שמואל:													♣	עא:
מושכני - הרי היא כגולה ליוחסין	והאמר רבי חייה בר אבא אמר שמואל:													♣	עא:
אלא, עד מושכני, ומושכני בכלל.	[שמואל]													!	עא:
לתחתית בדיגלת עד היכא?														^	עא:
עד אפמיא תתאה.	רב שמואל:													!	עא:
תתרי אפמיא הויין, חדא עיליתא וחדא תתיתא, חדא כשירה וחדא פסולה, ובין חדא לחדא פרסה, וקא קפדי אהדדי ואפילו נורא לא מושלי אהדדי, וסימניך: דפסולתא - הא דמישתעיא מישנית.														■	עא:
לעיל בפרת עד היכא?														^	עא:
עד אקרא דתולבקני	רב:													♣	עא:
עד גישרא דבי פרת	שמואל:													♣	עא:
עד מעברת דגיזמא.	רבי יוחנן:													♣	עא:
לייט אביי, ואיתימא רב יוסף אדרב.	[אביי/רב יוסף]													■	עא:
אדרב לייט, אדשמואל לא לייט?														♣	עא:
אלא, לייט אדרב וכ"ש אדשמואל.														!	עא:
ואב"א: לעולם אדרב לייט, אדשמואל לא לייט, וגישרא דבי פרת לתתיהו הוה קאי והאינדא הוא דליוה פרסא.														!	עא:
להא גיסא דפרת עד היכא?	אביי לרב יוסף:													^	עב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-kev:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי דעתך? משום בירם, מייחסי דפומבדיתא מכירם נסבי.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	◇	עב.
כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לענין גיטין	רב פפא:										◆	■	◇	עב.
מחלוקת ליוחסין, אבל לגיטין דברי הכל עד ארבא תניינא דגישרא.	רב יוסף:										◆	■	◇	עב.